

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem ve věci

žalobce: **Ing. Jindřich G.**, narozený xxx
bytem xxx
zastoupeného advokátem Mgr. René Gemmelem
se sídlem Poštovní 39/2, Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky**
se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 7. 3. 2018 č. j. MPSV-2018/47734-923, sp. zn. SZ/MPSV-2017/102368-923, o příspěvku na péči,

takto:

- I.** Rozhodnutí žalovaného Ministerstva práce a sociálních věcí ČR **se** ve výroku označeném č. I., dle kterého žalobci ode dne 10. 1. 2017 příspěvek na péči nenáleží, **zrušuje** a věc se v této části žalovanému vrací k dalšímu řízení.
- II.** Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 8 228 Kč k rukám advokáta Mgr. René Gemmela do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 7. 3. 2018 č. j. MPSV-2018/47734-923, sp. zn. SZ/MPSV-2017/102368-923 žalovaný změnil rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Ostravě ze dne 11. 4. 2017 č.j. 63401/2017/KAR, kterým nebyl žalobci přiznán příspěvek na péči a to tak, že ode dne 10. 1. 2017 příspěvek na péči žalobci nenáleží a že ode dne 1. 2. 2018 se žalobci přiznává příspěvek na péči ve výši 4 400 Kč měsíčně.
2. Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, kterou napadl výrok označený pod č. I., podle kterého mu příspěvek na péči od 10. 1. 2017 nenáleží. Jeho zdravotní stav popsany v rámci sociálního šetření provedeného dne 7. 2. 2018 existoval již od data 10. 1. 2017 a již tehdy nezvládal základní životní potřeby uvedené v ust. § 9 odst. 1 písm. d), e), f), h), i) a j) zákona č. 108/2006 Sb. Obsah zprávy o provedeném sociálním šetření ze dne 16. 1. 2017 považuje za nesprávný a dle jeho názoru mělo být doplněno dokazování o výsledcích jeho manželky Jany G., která o něj pečuje a ví nejlépe, které činnosti v době od 10. 1. 2017 nezvládal, popř. měl být v tomto směru vypracován znalecký posudek. Žalovaný v napadeném rozhodnutí nijak nezduodnil, co bylo příčinou, že v období od 10. 1. 2017 do 7. 2. 2018 se u něj zvýšil počet základních životních potřeb nezvládaných ze dvou na šest. Závěry žalovaného se opírají v tomto směru pouze o výsledky sociálních šetření provedených dne 16. 1. 2017 a 7. 2. 2018, což žalobce považuje za nedostatečně odůvodněné a nepřesvědčivé. Domáhal se proto, aby napadené rozhodnutí žalovaného bylo ve výroku, dle kterého mu od 10. 1. 2017 příspěvek na péči nenáleží, zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Odkázal zejména na posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 21. 2. 2018. Podle tohoto posudku nešlo u žalobce ode dne 10. 1. 2017, tj. ode dne podání žádosti o příspěvek na péči do dne 6. 2. 2018 o osobu straší 18 let věku, která se podle ust. § 8 odst. 2 zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Žalobce pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav nezvládal ve shodě s posudkovým závěrem posudkové lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná ze dne 17. 3. 2017 pouze dvě základní životní potřeby a to péče o zdraví a péče o domácnost. V době od 10. 1. 2017 do 6. 2. 2018 byly u něj zachovány funkční schopnosti nutné ke zvládnutí zbývajících osmi základních životních potřeb a nejednalo se tak o žádný stupeň závislosti. Posudková komise dospěla dále k závěru, že ode dne 7. 2. 2018, kdy žalovaný provedl sociální šetření, je žalobce osobou starší 18 let věku, která se podle ust. § 8 odst. 2 písm. b) zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. (středně těžká závislost). Kromě již uznaných dvou základních životních potřeb, tj. péče o zdraví a péče o domácnost nezvládá ještě další základní životní potřeby a to stravování, oblékání a obouvání, tělesnou hygienu a osobní aktivity. Posudková komise vycházela především ze zdravotnické dokumentace praktické lékařky žalobce a odborných nálezů a z obou sociálních šetření, přičemž v posudkovém hodnocení konstatovala, že ode dne podání žádosti o příspěvek na péči žalobce nezvládal pouze dvě základní životní potřeby a až ode dne 7. 2. 2018 došlo dle jejího názoru z důvodu zhoršení tělesných funkcí k nezvládnutí již šesti základních životních potřeb. Žalovaný proto navrhoval, aby žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 3. 2018 č. j. MPSV-2018/47734-923, sp. zn. SZ/MPSV-2017/102368-923 a z připojeného správního spisu žalovaného též spisové značky, jakož i ze správního spisu Úřadu práce ČR – krajské pobočky

v Ostravě sp. zn. UP/1371/2017/SS a poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době vydání rozhodnutí žalovaného (ust. § 75 s. ř. s.).

5. Z obsahu správního spisu správního orgánu I. stupně zjistil krajský soud následující skutečnosti:

- dne 10. 1. 2017 byla doručena správnímu orgánu I. stupně žádost žalobce o příspěvek na péči,
- dne 16. 1. 2017 bylo v místě bydliště žalobce provedeno sociální šetření. V záznamu o tomto sociálním šetření se mimo jiné uvádí, že koupelna v bytě je vybavena vanou bez dalších pomůcek, přičemž manželka žalobce uvedla, že mu musí pokaždé pomáhat jak se vstupem a výstupem tak i s umýváním těla, jelikož to žalobce jednou rukou nezvládne. Běžnou hygienu se snaží žalobce provést bez pomoci a také se oholí. Uvedl, že se často pořeže. Ke stravování jeho manželka uvedla, že připravuje veškeré jídlo, stravu žalobci připraví a naservíruje, žalobce není schopen sám přenášet nádoby s jídlem. Sám si rovněž neukrojí např. chleba, nenamaže si rohlík, neotevře jogurt apod. Sám se nají a jednotlivé potraviny rozezná. Na lednici má připevněný denní rozpis na léky, jinak by nevěděl, kdy a který má užít. Léky mu pílí manželka a ta mu v současné době také aplikuje inzulin a provádí potřebné měření cukru několikrát denně. Žalobce má silný třes ruky, nezvládne si připravit potřebné množství léků. Oblečení je žalobce schopen si vybrat sám podle počasí a situace, avšak s oblékáním mu pomáhá manželka. Není schopen si zapnout knoflíky, zipy, obout a zavázat boty a provést celkovou úpravu oblečení,
- dne 17. 3. 2017 byl vypracován posudek o zdravotním stavu žalobce za účelem posouzení stupně závislosti posudkovou lékařkou Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné. Posudek vycházel ze zdravotní dokumentace žalobce vedené u ošetřující lékařky žalobce MUDr. T. a dalších odborných lékařských nálezů diabetologické ambulance, psychiatrické ambulance, neurologie a EEG laboratoře v Karviné. V případě žalobce jde o poúrazový stav z 19. 1. 1988 s následkem amputace pravé horní končetiny v úrovni paže (u praváka), lehký psychoorganický syndrom, reziduální organickou depresivní poruchu a poúrazovou epilepsii kompenzovanou na léčbě od roku 2009, esenciální třes a úplavici cukrovou typu I. na inzulinu. U žalobce jde tedy o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož příčinou je amputace pravé horní končetiny v úrovni paže, lehký psychoorganický syndrom a poúrazové epilepsie kompenzovaná na léčbě od roku 2009. V posudku se dále uvádí mimo jiné to, že závěry sociálního šetření vyhodnoceného v přirozeném prostředí dne 16. 1. 2017 nejsou v souladu se zjištěnými údaji o zdravotním stavu a funkčních poruchách. Posudková lékařka nezohlednila ztrátu úkonů stravování, oblékání a obouvání a tělesné hygieny s tím, že tyto úkony lze provádět pomocí facilitačních pomůcek. Podle jejího závěru žalobce nezvládá základní životní potřeby péče o zdraví a péče o domácnost. Nejde u něj o osobu, která se podle § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb. v platném znění považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby,
- dne 11. 4. 2017 vydal Úřad práce ČR – krajská pobočka v Ostravě rozhodnutí, jímž žalobci příspěvek na péči nepřiznal.

Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je odvolání podané prostřednictvím jeho právního zástupce ze dne 21. 4. 2017, v němž namítal, že potřebuje pomoc nejen v oblasti péče o zdraví a péče o domácnost, ale také v oblasti mobility, komunikace, stravování, oblékání a obouvání a tělesné hygieny. Vytýkal správnímu orgánu I. stupně, že měl nařídít ústní jednání, při němž by jej vyslechl a vyslechl také jeho manželku, která mu veškerou pomoc zajišťuje a taktéž i pracovníci OSSZ Karviná, která prováděla místní šetření. O tomto odvolání, jak již bylo shora uvedeno, rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

6. Z obsahu správního spisu žalovaného krajský soud zjistil, že jeho součástí je posudek PK MPSV ČR ze dne 21. 2. 2018, v němž je uvedena použitá zdravotní dokumentace žalobce od praktické lékařky MUDr. T. a její nález ze dne 3. 2. 2017, nález diabetologické ambulance MUDr. K. ze dne 11. 1. 2017, nález psychiatrické ambulance MUDr. S. ze dne 26. 10. 2016, nález neurologické ambulance MUDr. K. ze dne 10. 1. 2017, nález EEG vyšetření MUDr. C. ze dne 14. 10. 2016 a rovněž i záznam o vyžádaném sociálním šetření provedeném dne 8. 2. 2018. V diagnostickém souhrnu zdravotních omezení žalobce se uvádí stav po amputaci pravé horní končetiny v úrovni paže u praváka v roce 1998, lehký psychoorganický syndrom, reziduální organická depresivní porucha, poúrazová epilepsie kompenzovaná na léčbě, esenciální třes a úplavice cukrová I. typu na inzulínu. V posudku je konstatováno, že žalobce podle PK MPSV ČR nezvládá základní životní potřeby péče o zdraví a péče o domácnost ve shodě s posudkovým závěrem lékaře OSSZ ze dne 17. 3. 2017. Dále se v posudku rozvádí, proč není ze zdravotního hlediska odůvodnitelné, aby žalobce nezvládal zbývající základní životní potřeby s odkazem na výsledek sociálního šetření ze dne 16. 1. 2017. Od 10. 1. 2017 do 6. 2. 2018 se u něj nejednalo o žádný stupeň závislosti. Dne 7. 2. 2018 bylo provedeno sociální šetření, které bylo posudkovou komisí následně vyhodnoceno tak, že žalobce nezvládá celkem šest základních životních potřeb, tedy kromě již uznané péče o zdraví a péče o domácnost nezvládá rovněž základní životní potřeby stravování, oblékání a obouvání, tělesnou hygienu a osobní aktivity. Podle posudkové komise se u žalobce ode dne 7. 2. 2018 jedná o II. stupeň závislosti a tento stav je trvalý. Posudková komise MPSV ČR učinila závěr, že ode dne 10. 1. 2017 do 6. 2. 2018 nešlo u žalobce o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb., považovala za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Ode dne 7. 2. 2018 jde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. b) zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. (středně těžká závislost).
7. Podle ust. § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb. (po 31.12.2011) osoba do 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve
- a) stupni I. (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,
 - b) stupni II. (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,
 - c) stupni III. (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb,
 - d) stupni IV. (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb,
- a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.
8. Podle ust. § 9 odst. 1 téhož zákona při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby:
- a) mobilita,
 - b) orientace,
 - c) komunikace,

- d) stravování,
- e) oblékání a obouvání,
- f) tělesná hygiena,
- g) výkon fyziologické potřeby,
- h) péče o zdraví,
- i) osobní aktivity,
- j) péče o domácnost.

9. Podle ust. § 9 odst. 4 zákona č. 108/2006 Sb. v platném znění při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplyvá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
10. Podle ust. 9 odst. 5 zákona č. 108/2006 Sb. pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.
11. Zhodnocením skutečností, které vyplynuly z obsahu obou správních spisů, dospěl krajský soud k závěru, že žalovaný jakožto odvolací správní orgán rozhodoval na základě neúplně zjištěného skutkového stavu, pokud dospěl k závěru, že žalobci nenáleží příspěvek na péči od data podání žádosti o tuto dávku, tedy od 10. 1. 2017. Tento závěr opřel o posudek PK MPSV ČR ze dne 21. 2. 2018. Podle obsahu tohoto posudku posudková komise ve shodě s posudkovou lékařkou OSSZ v Karvině dne 17. 3. 2017 konstatovala, že žalobce nezvládá základní životní potřeby péče o zdraví a péče o domácnost. Na základě sociálního šetření provedeného v rámci odvolacího řízení dne 7. 2. 2018 posudková komise uznala, že žalobce nezvládá kromě těchto základních životních potřeb také základní životní potřeby stravování, oblékání a obouvání, tělesnou hygienu a osobní aktivity. Pakliže posudková komise konstatovala, že tyto dodatečně uznané základní životní potřeby jako nezvládané je možno žalobci zhodnotit a konstatovat teprve k datu 7. 2. 2018, bylo jejím úkolem, aby přesvědčivým způsobem vysvětlila, z jakých důvodů nebylo možno uznat tyto základní životní potřeby žalobcem jako nezvládané v období od 10. 1. 2017 do 6. 2. 2018.
12. Základní životní potřebu stravování hodnotila komise za období od 10. 1. 2017 do 6. 2. 2018 jako zvládanou s odůvodněním, že podle výsledku sociálního šetření ze dne 16. 1. 2017 žalobci manželka jídlo připravuje, jednotlivé pokrmy rozezná, sám se nají, byl by schopen si vsedě stravu naporcovat i naservírovat levou rukou, protěza v pravé ruce může sloužit při přidržování, zvládal tuto základní životní potřebu. Jak ovšem vyplynulo ze záznamu z tohoto sociálního šetření, manželka stravu žalobci připraví a naservíruje, žalobce není schopen sám přenášet nádoby s jídlem, není schopen si ukrojit např. chleba, namazat rohlík, otevřít jogurt apod. Podle sociálního šetření provedeného dne 7. 2. 2018 se žalobci nají lžící, hrníček při pití musí být poloprázdný, jinak jej v ruce neudrží. Pečující osoba vše chystá včetně naservírování a

naporcování stravy. K tomu pečující osoba uvedla, že si žalobce nepřenesl talíř s horkým jídlem, nedokáže ovládat varnou konvici, neboť se opaří, neukrojí ani nenamaže pečivo, neoloupe si ovoce, neotevře jakýkoliv obal a to z důvodu třesu horní levé končetiny. Potraviny rozezná. Podle přílohy č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb. je základní životní potřeba stravování zvládána pokud osoba je schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nalít nápoj, rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji, najíst se a napít, dodržovat stanovený dietní režim, konzumovat stravu v obvyklém denním režimu a přemístit nápoj a stravu na místo konzumace. Tato kritéria posudková komise ve svém posudku dostatečně nevyhodnotila. Posudek nedává odpověď na otázku, proč žalobce v době od 10. 1. 2017 do 6. 2. 2018 byl schopen rozdělit si stravu na menší kousky a naservírovat si ji, přemístit nápoj a stravu na místo konzumace, zatímco od data 7. 2. 2018 toho schopen nebyl. Z posudku ani z obsahu správního spisu nevyplývá, že by se v této době změnil diagnostický souhrn zdravotních omezení žalobce, či že by v tomto období došlo k závažnému zhoršení zdravotního stavu a z jakých příčin. Tataž otázka zůstává nezodpovězena i u základní životní potřeby oblékání a obouvání, u které posudková komise odkazuje rovněž na výsledek sociálního šetření ze dne 16.1.2017 s tím, že „žadatel je schopen si sám oblečení vybrat dle počasí a situace, není schopen si zapnout knoflíky, zipy, about se – pro toto tvrzení není medicínské opodstatnění, neboť je schopen tuto činnost zvládat levou rukou za pomoci přidržování protézou v pravé ruce a facilitátoru. Proti tomu uvádí výsledek sociálního šetření ze dne 7. 2. 2018, že oblékání a obouvání včetně přichystání oblečení zajišťuje pečující osoba. Žalobce při šetření uvedl, že si oblečení nezapne a to ani knoflíky ani zip, sám si nestáhne oblečení jednou rukou na zádech, vsedě si obléká spodní díl oblečení, které pečující osoba zapne, ponožky si rovněž obléká vsedě. Žalobce dále k obouvání sdělil, že si nezaváže tkaničky, proto převážně používá obuv na suchý zip. Při oblékání pečující osoba pomáhá i s upevněním protézy. I co otázky zvládání či nezvládání této základní potřeby v době od 10. 1. 2017 do 6. 2. 2018 nedává posudek posudkové komise vysvětlení, co se v tomto období změnilo ve zdravotním stavu žalobce a v čem spočívá příčina jeho případného zhoršení, že od data 7. 2. 2018 je tato základní životní potřeba hodnocena jako nezvládaná, zatímco k datu 10. 1. 2017 nikoliv. Pokud jde o základní životní potřebu tělesné hygieny, opět se v posudku jen odkazuje na sociální šetření ze dne 16. 1. 2017 s tím, že žalobce běžnou hygienu zvládá, taktéž se holí a u celkové hygieny je možno použít facilitátorů, jako madlo, sedačku do vany. V záznamu ze sociálního šetření ze dne 16. 1. 2017 se přitom uvádí, že žalobci musí manželka pokaždé pomáhat se vstupem i výstupem do vany, také s umýváním těla, neboť jednou rukou to žalobce nezvládne. V záznamu o sociálním šetření ze dne 7. 2. 2018 je pak uvedeno, že žalobce do koupelny zajde, že mu pečující osoba pomáhá při výstupu z a do vany, pomáhá mu při koupání a osušení zad, stírhá mu nehty na rukou i nohou a holí ho. Pečující osoba k tomu sdělila, že žalobce má již problém udržet stabilitu, má třes horní končetiny i celého těla. I stran zvládání této základní životní potřeby nedává posudek odpověď na otázku, z jakých důvodů byl žalobce schopen tuto základní životní potřebu zvládat k datu 10. 1. 2017 a co bylo příčinou toho, že zvládat tuto základní životní potřebu nebyl schopen k datu 7. 2. 2018, zejména při stavu po amputaci pravé horní končetiny v úrovni paže u praváka (v roce 1988), lehkém psychoorganickém syndromu, poúrazové epilepsii a esenciálním třesu. Konečně základní životní potřebu osobní aktivity zdůvodnila stejným způsobem posudková komise odkazem na sociální šetření ze dne 16. 1. 2017 tak, že žalobce chodí se psem na procházky, sleduje televizi, jeho přiměřené duševní kompetence mu umožňují, aby si vyřizoval osobní záležitosti. V záznamu o sociálním šetření ze dne 16. 1. 2017 je ohledně této základní životní potřeby uvedeno, že žalobci kromě manželky dělá společnost pes, se kterým chodí na procházky, rád by luštil křížovky, ale netrefí se do políčka, sleduje televizi. V záznamu o sociálním šetření ze dne 7. 2. 2018 se k této základní životní potřebě uvádí, že žalobce pracoval jako středoškolský profesor na střední průmyslové škole, kde vyučoval technické předměty. Mezi jeho koníčky patřila hudba, aktivně hrál na kytaru, zpíval s kapelou. Uvedl, že byl manuálně zdatný a řemeslně založen. Pečující osoba vyřizuje veškeré osobní záležitosti, včetně léků a odběru krve, přebírá poštu a důchod je mu zasílán na účet. V režimu dne sleduje televizi, poslouchá hudbu,

nemá žádné kamarády a mají dobré vztahy se sousedy, kdy pečující osobě pomáhají dohlížet na žalobce, pokud něco vyřizuje a vzdálí se z domu. Z posudku tedy není zjistitelné, jaký byl rozdíl ve zvládnutí této základní životní potřeby v období od 10. 1. 2017 do 6. 2. 2018 se zřetelem ke kritériím uvedeným v příloze č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb., jimiž jsou navazování kontaktů a vztahů s jinými osobami, plánování a pořádání osobních aktivit, styk se společenským prostředím, stanovení si a dodržení denního programu a vykonávání aktivit obvyklých věku a prostředí, např. vzdělání, zaměstnání, volnočasové aktivity a vyřizování svých záležitostí.

13. Se zřetelem ke shora uvedenému krajský soud nemůže souhlasit s názorem žalovaného, že posudek posudkové komise MPSV ČR ze dne 21. 2. 2018 je úplný a přesvědčivý. Krajský soud přitom s přihlédnutím k ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění nemá možnost v této právní věci vyžádat od posudkové komise posudek, jehož úkolem by bylo dostatečné a podrobné odůvodnění pro posouzení otázky, zda žalobce byl či nebyl osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby již od data podání žádosti o příspěvek na péči, tedy od 10. 1. 2017.
14. Ze shora uvedených důvodů krajský soud rozhodnutí žalovaného v napadené části pro vady řízení zrušil v souladu s ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. a věc mu vrátil k dalšímu řízení podle odst. 4 téhož ustanovení. Krajský soud přitom v této věci rozhodoval v souladu s ust. 51 odst. 1 s.ř.s. se souhlasem účastníků řízení bez jednání. Žalovaný v dalším řízení bude povinen odstranit vady řízení, které spočívají v neúplnosti a tím i nepřesvědčivosti posudku PK MPSV ČR ze dne 21. 2. 2018.
15. V souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. zavázal soud žalovaného k náhradě nákladů řízení žalobci spočívajících v jeho právním zastoupení advokátem v rozsahu dvou úkonů právní pomoci po 3 100 Kč a dvou režijních paušálů po 300 Kč podle ust. § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění, tj. 6 800 Kč a s připočtením 21% daně z přidané hodnoty ve výši 1 428 Kč celkem 8 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 29. srpna 2018

JUDr. Petr Indráček, v.r.
samosoudce